

- articolului 4 alineatul (3) TUE, întrucât, prin refuzul transferului către SGD letonă al contribuțiilor plătite de sucursala letonă a Nordea Bank AB calculate pentru perioada de contribuție în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE, Regatul Suediei exercită o influență negativă asupra integrării pieței unice și astfel aduce atingere încrederii reciproce dintre statele membre, care este o condiție prealabilă integrării transfrontaliere.

În cazul în care Curtea declară că Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE și al articolului 4 alineatul (3) TUE:

- obligarea Regatului Suediei la încetarea încălcării constatate, prin transferul către SGD letonă al cuantumului total al contribuțiilor plătite de sucursala letonă a Nordea Bank AB, calculate pentru perioada de contribuție în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE;
- în cazul în care articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE ar putea primi o interpretare strictă, indicarea compatibilității sale cu obiectivul Directivei 2014/49/UE și obligarea SGD suedeze la transferul către SGD letonă al contribuțiilor plătite de sucursala letonă a Nordea Bank AB;
- obligarea Regatului Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă motive întemeiate pe încălcarea articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE și a Tratatului UE (principiul cooperării loiale).

1. Prin refuzul transferului către SGD letonă al contribuțiilor plătite de sucursala letonă a Nordea Bank AB calculate pentru perioada de contribuție în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE, Regatul Suediei a acționat contrar obiectivului Directivei 2014/49/UE.
2. Prin refuzul transferului către SGD letonă al contribuțiilor plătite de sucursala letonă a Nordea Bank AB calculate pentru perioada de contribuție în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE, Regatul Suediei exercită o influență negativă asupra integrării pieței unice și astfel aduce atingere încrederii reciproce dintre statele membre, care este o condiție prealabilă integrării transfrontaliere. Astfel, Regatul Suediei încalcă articolul 4 alineatul (3) TUE.
3. Republica Letonia susține că, prin refuzul transferului contribuțiilor plătite și prin justificarea formală a acestui refuz invocând data la care contribuțiile au fost plătite efectiv, Regatul Suediei a încălcat Directiva 2014/49/UE, iar această încălcare aduce atingere realizării obiectivelor Uniunii Europene și privează Letonia de dreptul de a primi contribuțiile care o despăgubesc pentru riscul legat de depozitele garantate ale unei instituții de credit transferate pe răspunderea sa, încălcând astfel principiul cooperării loiale consacrat la articolul 4 alineatul (3) TUE, precum și obiectivele Directivei 2014/49/UE.

(¹) Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO 2014, L 173, p. 149).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la
27 decembrie 2021 – Beverage City & Lifestyle GmbH, MJ, Beverage City Polska Sp.z.o.o.,
FE/Advance Magazine Publishers, Inc.**

(Cauza C-832/21)

(2022/C 119/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Apelante: Beverage City & Lifestyle GmbH, MJ, Beverage City Polska Sp.z.o.o., FE

Intimată: Advance Magazine Publishers, Inc.

Întrebarea preliminară

Oberlandesgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional Superior din Düsseldorf, Germania) adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare privind interpretarea articolului 122 din Regulamentul (UE) 2017/1001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 punctul 1 din Regulamentul (UE) 1215/2012 ⁽²⁾, în vederea unei decizii preliminare:

Există o „legătură atât de strânsă” între cereri încât să fie oportună examinarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile, în sensul articolului 8 punctul 1 din Regulamentul 1215/2012, atunci când, în cazul unei acțiuni în contrafacerea unei mărci UE, legătura constă în faptul că pârâta stabilită într-un stat membru (în speță, Polonia) a livrat produsele care încalcă o marcă UE unei pârâte stabilite într-un alt stat membru (în speță, Germania) al cărei reprezentant legal, de asemenea chemat în judecată în calitate de autor al contrafacerii, este pârâtul de bază, părțile sunt legate între ele doar prin simpla relație de furnizare și, în afară de aceasta, nu există alte legături, nici *de iure*, nici *de facto*?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1)

Recurs introdus la 4 ianuarie 2022 de RQ împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 17 noiembrie 2021 în cauza T-147/17, Anastassopoulos și alții/Consiliul și Comisia

(Cauza C-7/22 P)

(2022/C 119/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: RQ (reprezentați: M. Meng-Papantoni, H. Tagaras, avocați)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

- Admiterea recursului și anularea hotărârii atacate;
- dispunerea continuării procedurii în drept;
- obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În primul rând, recurentul susține că Tribunalul a denaturat cererea sa introductivă în ceea ce privește actul cauzator de prejudiciu.

În al doilea rând, recurentul susține că Tribunalul a săvârșit mai multe erori de drept.

În ceea ce privește, mai întâi, răspunderea Uniunii din cauza unui comportament nelegal, Tribunalul ar fi încălcat principiile statului de drept și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale statuând că actele și omisiunile Eurogrupului nu puteau în niciun caz să angajeze răspunderea delictuală a Uniunii. Tribunalul ar fi încălcat de asemenea principiul egalității de tratament statuând că numai cumpărarea de obligațiuni, care ulterior nu mai sunt cotate, de către persoane fizice și juridice era suficientă pentru a le considera că se află într-o situație identică sau comparabilă în sensul jurisprudenței.